

післяопераційного періоду залишається недоведеним. Більш того є необґрунтоване травмуванням тварини та понесення власником матеріальних затрат.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Anne Rosemarie Toews, DVM, and John Ross Campbell, DVM, DVS. Influence of preoperative complete blood cell counts on surgical outcomes in healthy horses: 102 cases (1986- 1996). Journal of American Veterinary Medical Association (JAVMA), Vol 211, No.7, October 1, 1997. С. 887-888.

УДК 619:616.7:636.3

КОЦУБА Я. Ю., КИЯНИЦЯ Б.О., студенти 2 курсу
Науковий керівник – **КОЗІЙ В.І.**, д-р вет. наук
Білоцерківський національний аграрний університет
yanka.kotsuba@gmail.com

ВПЛИВ ЯТРОГЕННОГО ЗАБРУДНЕННЯ КРОВ'Ю НА РЕЗУЛЬТАТИ АНАЛІЗУ СПИННОМОЗКОВОЇ РІДИНИ У СОБАК З НЕВРОЛОГІЧНИМИ ЗАХВОРЮВАННЯМИ

Ятрогенна контамінація ЦСР (церебро-спинальної рідини) периферичною кров'ю є поширеною проблемою при зборі зразків ЦСР. Існує побоювання, що ятрогенне зараження кров'ю ЦСР призведе до збільшення кількості ядромісних клітин і концентрації білка, що ускладнить інтерпретацію результатів аналізу ЦСР. Попередні дослідження вивчали вплив ятрогенного зараження кров'ю ЦСР на неврологічно нормальних тварин і тварин підозрюваних в наявності неврологічних захворювань та встановлено, що забруднення не призводить до значної зміни кількості білків або ядер клітин.

Мета роботи: вивчити ефекти, як ятрогенне зараження кров'ю вплине на концентрацію загального білку і кількість ядромісних клітин в ЦСР від клінічно нормальних собак та собак з неврологічними захворюваннями.

Методи і матеріали роботи: за матеріалами статті А.Е. Hurtt та М.О. Smith [1], ми ознайомилися на скільки впливає забруднення кров'ю ЦСР на результати лабораторного дослідження.

В дослідження були включені результати аналізів ЦСР, виконаних на 53 собаках, підтверджених за допомогою некропсії, біопсії або хірургічного втручання на наявність запального, травматичного, дегенеративного, неопластичного або судинного неврологічного захворювання, і на 21 собаці, для яких результати фізичного і неврологічного обстеження були нормальними. Спинномозкова рідина була зібрана з мозочкової цистерни або поперекового відділу у ветеринарній клініці Університету штату Колорадо з грудня 1993 по лютий 1996 року. Аналіз ліквору спинномозкової рідини складався з визначення еритроцитів, ядромісних клітин і диференціювання кількості ядромісних клітин і концентрації загального білка. Кількість еритроцитів і ядерць визначали вручну за допомогою гемоцитометра, протягом 2 годин після збору зразків ЦСР. Виявлення будь-якої кількості еритроцитів у зразках без ознак ксантохромії або еритрофагоцитозу вважалось ознакою ятрогенної контамінації. Для диференціального підрахунку ядромісних клітин від 2 до 5 крапель ЦСР змішували з 1 краплею 22% бичачого сироваткового альбуміну і закручували в цитоцентрифузі протягом 4 хвилин при 100 Xg. Концентрацію загального білка вимірювали за допомогою автоматизованого хімічного аналізатора, використовуючи метод бензетоній хлориду. Результати були виражені у вигляді мг білка/dl ЦСР. Статистичний аналіз ANOVA був використаний для визначення того, чи пов'язана кількість ядромісних клітин або концентрація загального білка з кількістю еритроцитів, місцем ураження і місцем збору зразків. Розраховані коефіцієнти лінійної регресії для кількості еритроцитів і концентрації білка, а також для кількості еритроцитів і ядромісних клітин. Для всіх тестів значення $P \leq 0,05$ вважалось значущим.

Ятрогенне зараження кров'ю було виявлено в 64 з 74 зразків ЦСР. Кількість еритроцитів для всіх 74 проб коливалися від 0 до 13, 23. Ми не виявили значного взаємозв'язку між кількістю еритроцитів і кількістю ядромісних клітин або між кількістю еритроцитів і концентрацією білка.

Кількість еритроцитів в зразках (мається на увазі: \pm CD 865 \pm 2,326 істотно не відрізнявся від еритроцитів для поперекових проб (1,807 \pm 2,950 і кількість ядровмісних клітин із цистернальних проб (59 \pm 354) істотно не відрізнялося від кількості ядровмісних клітин в поперекових зразках (31 \pm 83). Однак концентрація білка в поперекових зразках (104 \pm 149 мг/дл) була значно більшою, ніж концентрація білка в цистернальних зразках (39 \pm 75 мг/дл). Після контролю місця збору зразків ми не виявили жодних суттєвих відмінностей у кількості еритроцитів, кількості ядерних клітин або концентрації білка між групами, коли зразки були згруповані відповідно до локалізації ураження або типу ураження (запалення, травматичне, дегенеративне, неопластичне, судинне чи ін).

Автори статті [1] зробили висновок про те, що результати показують, ятрогенна контамінація кров'ю ЦСР, не призводить до значної зміни кількості ядровмісних клітин в ЦСР або концентрації білка при низьких рівнях контамінації (RBC count \leq 13,200/Пл). Це узгоджується з результатами попередніх досліджень і суперечить поширеній помилці про те, що ятрогенне забруднення кров'ю істотно змінює склад ЦСР. Різниця між цим дослідженням і попередніми полягає в тому, що автори включили в дослідження клінічно нормальних собак, а також собак із захворюваннями ЦНС і периферичної нервової системи. Таким чином, можна припустити, що високий вміст ядровмісних клітин в ЦСР і концентрація білка вказують на захворювання, навіть якщо є помірна кількість крові. Сила цього дослідження (тобто ймовірність того, що виявили б ефект, якби він дійсно існував) було 65%. Кількість еритроцитів і ядровмісних клітин істотно не змінювалося в залежності від місця взяття проби, але концентрація білка змінювалася, що узгоджується з результатами попередніх досліджень. Більш висока концентрація білка в поперекових зразках була пояснена змінами в складі ЦСР, включаючи видалення води і додавання білка. Після контролю за місцем збору зразків не було виявлено значущого взаємозв'язку між концентрацією білка і локалізацією ураження. Загальноприйнятою практикою є збір ЦСР з поперекової частини субарахноїдального простору у собак з підозрою на захворювання спинного мозку, оскільки було показано, що зразки ЦСР поперекового відділу краще відображають стан спинного мозку, ніж зразки ЦСР цистернального відділу, 6 зразків ЦСР поперекового відділу були взяті у всіх 31 собаки в цьому дослідженні із захворюванням спинного мозку.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Journal of American Veterinary Medical Association (JAVMA): Effects of iatrogenic blood contamination on results of cerebrospinal fluid analysis in clinically normal dogs and dogs with neurologic disease», Anne Elizabeth Hurtt, BA, BS, and Mary Olivia Smith, BVM&S, PhD

УДК: 636.35.07.08(477):005.2.06

ЖУК О.Г., студент

Науковий керівник – **КОЗІЙ В.І.**, д-р вет. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

oleg.zhuk.vet@gmail.com

ВПЛИВ КОНТАКТУ ІЗ ЛЮДИНОЮ ТА ЗМІНИ ДІЄТИ НА ПОВЕДІНКУ СОБАК В ПРИТУЛКАХ ДЛЯ ТВАРИН

Кожен рік в світі та Україні все більше собак потрапляють в притулки для тварин. Тут вони стикаються з новими для себе умовами та стресами. Собаки потрапляючи в ці умови стають агресивнішими в порівнянні з собаками які провели в притулку тривалий час. Було встановлено що контакти з людиною і належна дієта позитивно впливають на поведінку тварин, зменшують їх агресію і очевидно, що підвищують ймовірність їх адаптації в нових сім'ях.

Метою роботи було визначити чи програма людського втручання та зміни дієти вплинуть на поведінку у собак заселених в тваринницькі притулки.

Методи і матеріали роботи: за матеріалами статті [1] були проаналізовані дані щодо зміни раціону та проведення щоденних тренувань. Для експерименту було відібрано 40 собак (10 самців та 10 самок в групі). На момент проведення дослідів собаки були клінічно здорові. Відібраних тварин додатково розподілили на 4 підгрупи (по 5 самців і самок в кожній) залежно